

15. Chúa Giêsu và người phụ nữ gian dâm

Giăng 8: 1-11
Tin Mừng Theo Giăng

Giăng 7:53 đến Giăng 8:1 không được tìm thấy trong một số bản thảo sớm nhất, và vì vậy đoạn Kinh thánh này đã gây ra một số tranh cãi. Một số học giả nghi ngờ tính xác thực của nó bởi Giăng. Vì lý do này, trong một số bản dịch tiếng Anh của chúng ta, nó đã được đặt ở giữa các dấu ngoặc với một ghi chú ở cuối trang. Khi tôi đọc đoạn này, tôi không chỉ tin vào tính xác thực của nó mà còn về vị trí của nó trong Kinh thánh. Nó dường như là sự thật. Đó là kiểu tấn công mà Chúa Giêsu chịu đựng dưới tay kẻ thù của Ngài, và đó là loại câu trả lời mà Chúa Giêsu sẽ đưa ra. Sẽ rất khó để đi từ Giăng 7:52 đến 8:12 nếu nó là giả mạo. Nó sẽ để lại cho chúng ta những câu hỏi về thời gian, địa điểm và cho ai, do câu 12 bắt đầu bằng: **“Đức Chúa Giêsu lại cất tiếng phán cùng chúng rằng [Ai sẽ là “chúng”?], nói rằng, “Ta là sự sáng của thế gian; người nào theo ta, chẳng đi trong nơi tối tăm, nhưng có ánh sáng của sự sống” (Giăng 8:12).** Tôi sẽ để lại lập luận về tính xác thực của nó hoặc vị trí của nó cho các học giả.

Khi chúng ta đi qua nghiên cứu về cuộc đời của Chúa Kitô như Giăng nói, tôi thấy bằng cách nào đó phù hợp rằng những câu này đã được xem xét kỹ lưỡng như vậy kể từ khi hành động của Chúa Giêsu ở đây gây ra một phản ứng như vậy. Sự tập trung của tôi là trở thành người xem và quan sát tất cả những gì tôi có thể về trái tim của Chúa như được tiết lộ trong đoạn này. Tôi tin rằng ở đây có một lý do và Thiên Chúa đã theo dõi Lời của Ngài để thu hút sự chú ý của chúng ta về cuộc gặp gỡ này. Ở đây, đoạn dẫn như sau:

⁵³ Ai nấy đều trở về nhà mình. ¹ Đức Chúa Giêsu lên trên núi ô-li-ve. ² Nhưng đến tảng sáng, Ngài trở lại đền thờ; cả dân sự đều đến cùng Ngài, Ngài bèn ngồi dạy dỗ họ. ³ Bấy giờ, các thầy thông giáo và các người Pha-ri-si dẫn lại cho Ngài một người đàn bà đã bị bắt đang khi phạm tội tà dâm; họ để người giữa đám đông, ⁴ mà nói cùng Đức Chúa Giêsu rằng: Thưa thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang về tội tà dâm. ⁵ Và, trong luật pháp Mô-ise có truyền cho chúng ta rằng nên ném đá những hạng người như vậy; còn thầy, thì nghĩ sao? ⁶ Họ nói vậy để thử Ngài, hầu cho có thể kiện Ngài. Nhưng Đức Chúa Giêsu cúi xuống, lấy ngón tay viết trên đất. ⁷ Vì họ cứ hỏi nữa, thì Ngài ngược lên và phán rằng: Ai trong các ngươi là người vô tội, hãy trước nhất ném đá vào người. ⁸ Rồi Ngài lại cúi xuống cứ viết trên mặt đất. ⁹ Khi chúng nghe lời đó, thì kế nhau mà đi ra, những người có tuổi đi trước; Đức Chúa Giêsu ở lại một mình với người đàn bà, người vẫn đang đứng chính giữa đó. ¹⁰ Đức Chúa Giêsu bấy giờ lại ngược lên, không thấy ai hết, chỉ có người đàn bà, bèn phán rằng: Hỡi mẹ kia, những kẻ cáo ngươi ở đâu? Không ai định tội ngươi sao? ¹¹ Người thưa rằng: Lạy Chúa, không ai hết. Đức Chúa Giêsu phán rằng: Ta cũng không định tội ngươi; hãy đi, đừng phạm tội nữa. (Giăng 7:53-8:11).

Con bão

Trong chương trước của Phúc âm Giăng, chúng ta đã thấy các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái đã cùng nhau tìm kiếm cuộc sống của Chúa Giêsu (7: 1; 19; 30; 32). Trong tâm trí của họ, Ngài đã trở thành một mối đe dọa phải đối mặt. Khi Chúa Giêsu can đảm đứng lên vào ngày quan trọng nhất của Lễ đền tạ và phán lên rằng Ngài là Đấng sẽ ban và là Nước Sự sống cho người dân Do Thái (Giăng 7: 37-39), các nhà lãnh đạo tôn giáo đã có đủ. Họ xây dựng kế hoạch tấn công tiếp

theo. Giữa muru đồ của họ chống lại Ngài, Chúa Giêsu đã làm gì? Khi tất cả những người theo Chúa Kitô đến nhà của họ, Ngài đã làm như Ngài thường làm và nghỉ ngơi vào buổi tối bằng cách ngủ dưới những vì sao trên Núi Ô-liu (câu 1) tại Gethsemane (Nơi đặt máy ép ô liu). Người làm cho thế gian không có chỗ mà gối đầu Lu-ca 9:58). Tại sao Ngài làm điều đó? Tại sao không đến nhà của những người bạn của Ngài, Lazarus, Martha và Mary, ở phía bên kia của Núi Ô-liu? Có lẽ, đó là vì Ngài không muốn gây nguy hiểm cho người khác bằng cách ngủ tại nhà của họ. Biết rằng giới cầm quyền Do Thái đã đưa ra lời nói rằng Chúa Giêsu sẽ bị bắt mang đến một nỗi sợ hãi thực sự đánh vào những người bình thường yêu mến Chúa Kitô. (7:13). Trong tất cả mọi thứ, chúng ta thấy Chúa Giêsu suy nghĩ và quan tâm đến người khác.

Vào buổi sáng lúc bình minh, Ngài thức dậy từ giấc ngủ dưới những vì sao và băng qua thung lũng Kidron, đi vào một trong những cánh cổng phía đông và đi lên Tòa Đền thờ. Ở đó, Ngài ngồi xuống và bắt đầu dạy cho những người thờ phượng buổi sáng sớm khi lễ tế thần buổi sáng được dâng lên bàn thờ. Ngay khi Ngài ngồi xuống, câu 2 nói với chúng ta rằng, **“cả dân sự đều đến cùng Ngài, Ngài bèn ngồi dạy dỗ họ.”** Tôi chỉ có thể tưởng tượng sự ghen tị của Scribes và Pharisees khi họ nhìn thấy tất cả mọi người trong các đền thờ đến để lắng nghe những lời sùng bái buổi sáng của Chúa Giêsu hơn là lắng nghe họ.

Họ đã thất bại một ngày trước khi bắt những người bảo vệ đền thờ bắt Chúa Kitô (7:45), vì vậy bây giờ họ đã thử một cuộc tấn công từ một góc độ khác. Không chờ đợi để nói chuyện riêng với Chúa Giêsu, họ đã ngắt lời Ngài khi Ngài đang giảng dạy. Ở giữa đám đông lắng nghe, các giáo viên luật và Pharisees đi cùng với một người phụ nữ mà họ làm để đứng trước tất cả. Họ nói về việc cô bị bắt gặp trong hành vi ngoại tình. Cô cảm thấy xấu hổ biết bao! Cô ấy, có lẽ, đã khóc khi đứng trước tất cả. Người phụ nữ biết hậu quả của tình huống của mình. Cuộc sống của cô đã ở trên dòng. Cô đã phạm tội ngoại tình, và vì tội lỗi đó, hình phạt là tử hình:

Khi người ta gặp một người nam nằm cùng một người nữ có chồng, thì người nam luôn với người nữ, cả hai đều phải bị chết. Ấy, người sẽ cất sự ác khỏi Y-sơ-ra-ên là như vậy. (Phục truyền luật lệ ký 22:22).

Sách Mishnah, luật pháp được mã hóa của người Do Thái, tuyên bố rằng hình phạt cho tội ngoại tình là siết cổ, và thậm chí bằng cách bóp cổ đã được đặt ra:

Người đàn ông phải bị buộc quanh đến đầu gối, và một chiếc khăn mềm được đặt trong một chiếc khăn thô sẽ được đặt quanh cổ của anh ta... Sau đó, một người đàn ông kéo theo một hướng và một người kia kéo theo hướng khác cho đến khi anh ta chết. Người *Mishnah* nhắc lại rằng cái chết bằng cách ném đá là hình phạt cho một cô gái đã đính hôn và sau đó phạm tội ngoại tình.

Câu 1) Theo luật của người Do Thái, nếu một cặp vợ chồng bị bắt quả tang ngoại tình, cả hai người đều phải chịu hình phạt tử hình. Vậy, người đàn ông ở đâu? Tại sao anh ta cũng không được đưa ra trước khi Chúa Giêsu để bị phán xét? Kẻ thù của Ngài hy vọng đạt được điều gì bởi cái bẫy này?

Vậy, người đàn ông ở đâu? Chúng ta được biết trong câu 6, rằng đây là một thiết lập, một cái bẫy để bắt Chúa Giêsu trong bất kỳ quyết định nào mà Ngài đưa ra, tức là, ném đá hay không ném đá.

Vụ việc này không phải là về công lý hay chính nghĩa; người phụ nữ chỉ được sử dụng như một công cụ để đưa ra luận điểm và tạo ra một tình huống khó xử, một cái bẫy cho Chúa Giêsu. Kế hoạch có khả năng được dự tính trước. Khi cái bẫy khép lại trên người phụ nữ không ngờ tới, các nhà lãnh đạo tôn giáo đã xông vào và bắt cô ta, tôi nghi ngờ, trên giường với một người đồng phạm trong vụ mắc kẹt này. Người đồng phạm đã không được đưa ra để phán xét với người phụ nữ.

Trong suy nghĩ của người lãnh đạo, sự mắc kẹt này là hợp lý. Hành động bắt người phụ nữ trong hành vi ngoại tình sẽ đặt Chúa Giêsu vào tình huống mà Ngài không thể thỏa mãn cả Luật pháp và giáo huấn của Ngài. Đó là một kế hoạch xấu xa được thực hiện vì "lợi ích lớn hơn" vì, theo niềm tin của họ, Chúa Giêsu là một tiên tri giả và là người phá vỡ ngày Sa-bát bằng cách chữa lành con người. Tất nhiên, họ để người đàn ông đi vì đó là một phần của cái bẫy. Anh ta không thể bị phán xét và ném đá.

Với người phụ nữ bị buộc tội phải đứng trước mặt Chúa Giêsu, họ nghĩ rằng họ có Chúa Kitô, nói: **"Thưa thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang về tội tà dâm. ⁵ Và, trong luật pháp Môi-se có truyền cho chúng ta rằng nên ném đá những hạng người như vậy; còn thầy, thì nghĩ sao?"** (câu 4-5). Tác giả A. W. Pink có một nhận xét tuyệt vời về tình huống khó xử mà Chúa Giêsu đã đưa vào:

Nếu Ngài nói: "Hãy để cô ta đi", sau đó họ có thể buộc tội Ngài là kẻ thù chống lại luật pháp của Thiên Chúa và lời của Ngài "Các ngươi đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn"(Ma-thi-ơ 5:17). Nhưng nếu Ngài trả lời: "Ném đá cô ta", họ sẽ chế giễu sự thật rằng Ngài là người thân quen "của những người thu thuế và tội nhân." Không còn nghi ngờ gì nữa, họ hài lòng vì họ đã hoàn toàn bị dồn vào chân tường. Một mặt, nếu Ngài phớt lờ cáo buộc mà họ đưa ra chống lại người phụ nữ tội lỗi này, họ có thể buộc tội Ngài đã thỏa hiệp với tội lỗi; mặt khác, nếu Ngài tuyên án với cô ta, thì điều gì đã trở thành từ của chính Ngài, "Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu." (Giăng 3:17).

Người Do Thái đang sống dưới sự cai trị của La Mã vào thời điểm đó, và luật pháp La Mã dành quyền xử tử cho hệ thống tòa án La Mã. Người Do Thái không có quyền ném đá người phụ nữ mà không có sự cho phép của La Mã. Để tôn vinh luật pháp của Chúa và ném đá người phụ nữ, Chúa Giêsu sẽ mang đến cho chính Ngài cơn thịnh nộ của La Mã. Các nhà lãnh đạo tôn giáo biết rằng Chúa Giêsu là một người duy trì luật pháp và Ngài bị ràng buộc bởi luật pháp của Chúa để phán xét người phụ nữ là có tội và kết án cô ta đến chết. Nếu Ngài không làm như vậy, họ có thể bên lề Ngài bằng cách nói rằng Ngài không duy trì luật pháp và trên thực tế, đã dạy những điều trái với Luật pháp Môi-se. Họ nghĩ rằng nhiều người sẽ rời xa Ngài nếu Ngài giải thoát người phụ nữ.

Ngài đã làm gì? Nếu Ngài giữ luật pháp và kết tội lỗi của cô ta, thì Ngài sẽ rơi vào cái bẫy tàn khốc của họ, và những người đàn ông bất chính sẽ xử tử người phụ nữ vì mục đích ích kỷ của họ. Nếu điều đó đã xảy ra, anh em và tôi sẽ không còn hy vọng gì nữa, vì tất cả chúng ta đều có tội vi phạm Luật Môi-se. Không ai trong chúng ta không có tội lỗi; tất cả chúng ta đều bị kết án bởi một lương tâm tội lỗi trước một Thiên Chúa thánh thiện và công chính. Chúng ta sẽ không có niềm tin rằng Chúa sẽ tha thứ cho tội lỗi của chúng ta.

Chúa đã nhìn thấy động cơ của những người đàn ông đã mang cô ta đến với Ngài. Kẻ thù của Chúa Kitô (Satan) đã sử dụng con người đến cùng để gây chia rẽ giữa Chúa Kitô và những người bình thường. Chúa Giêsu đã nhìn thấy sự tan vỡ và xấu hổ mà những người phụ nữ đã chịu đựng dưới bàn tay của những người đàn ông tự cao tự đại này, những người không quan tâm đến cô ta. Đối với họ, cô chỉ là một đối tượng. Người phụ nữ không có tên, không có cảm xúc, và với các nhà lãnh đạo tôn giáo, không có linh hồn. Cô chỉ là một người phụ nữ mà họ biết là người mà họ có thể dụ dỗ vào âm mưu của họ.

Nhiều người có tội cùng loại tội lỗi. Chúng ta có thể chưa bao giờ phạm tội khi ngoại tình, nhưng tội lỗi lãng nhãng thì sao? Ralt đã được quy định trong Luật Môi-se rằng vào ngày cưới của một người phụ nữ, nếu dấu hiệu của giao ước, tức là việc phá vỡ màng trinh, đã không xảy ra trong đêm tân hôn và máu của giao ước không thể được tạo ra tờ giấy vào sáng hôm sau, người phụ nữ bị ném đá đến chết bởi tất cả đàn ông trong thị trấn (Phục truyền luật lệ ký 22: 20-21). Họ đã thanh trừng tà ác khỏi Y-sơ-ra-ên.

Ở người phụ nữ này, nhiều người trong chúng ta nhìn thấy chính mình, tức là có tội trước luật pháp của Thiên Chúa và cần ân sủng và lòng thương xót từ Thiên Chúa. Những người khác trong chúng ta đã giống như những nhà lãnh đạo tôn giáo này, tức là có tội sử dụng con người cho mục đích của chúng ta để thỏa mãn ao ước và mong muốn của chúng ta. Họ không quan tâm đến người phụ nữ hư hỏng, thốn thức này; cô chỉ là nạn nhân của cái bẫy của họ. Họ khá vui khi thấy cô bị ném đá đến chết. Việc sử dụng con người để chấm dứt sự tội lỗi làm Thiên Chúa giận dữ. Chúa Giêsu đã nhận thức rõ về động cơ và ý định thực sự của họ. Ngài cũng nhận thức được sự tan vỡ và xấu hổ tràn ngập trái tim người phụ nữ. Sự tan vỡ và khiêm nhường sẽ luôn vẫy gọi ân sủng và lòng thương xót của Chúa.

Cảm giác tội lỗi không nên được bỏ qua

Chúng ta không biết sự kiện nào đã dẫn đến tình huống này trong cuộc sống của người phụ nữ này. Bao lâu mọi người đã nhận thức được danh tiếng của cô? Cô ta đã nghe những lời của Chúa Giêsu trước cuộc gặp gỡ này? Có lẽ, có những lĩnh vực trong cuộc sống hoặc nhu cầu tâm linh của cô mà cô đã từ bỏ ngay trước mặt Chúa. Nhiều người trong chúng ta có những tội lỗi bí mật mà chúng ta hy vọng không ai nhìn thấy. Tuy nhiên, luôn có một người nhìn thấy. Chúa thấy, và Ngài khao khát sự giải thoát của anh em khỏi sự xấu hổ và một lương tâm tội lỗi. Chúng ta không thể bỏ qua cảm giác tội lỗi và xấu hổ đó là một chiến thuật mà kẻ thù sử dụng để đạt được hiệu quả rõ rệt. Cảm giác tội lỗi là một cảnh báo rằng có điều gì đó không ổn bên trong.

Khi sống ở Anh nhiều năm trước, tôi đã thực hiện một chuyến đi truyền giáo ngắn hạn với Sandy, vợ tôi và năm người khác, lái xe qua Pháp, Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha. Chúng tôi đã đến thăm các nhà thờ khác nhau, thực hiện truyền giáo đường phố và hướng mọi người đến với Chúa Kitô khi chúng tôi đi. Trong khi lái xe qua vùng nông thôn nước Pháp, ánh sáng động cơ màu đỏ trên bảng điều khiển của xe được tung vào và chúng tôi đã hàng trăm dặm xa nhà. Chúng tôi không thể đủ khả năng để phá vỡ; hậu quả là quá đáng kể nếu đèn cảnh báo bị bỏ qua. Chúng tôi phải dừng lại và đợi đèn sáng để tìm ai đó ở gần để kiểm tra ánh sáng và khắc phục sự cố. Chúng tôi đã không muốn bị mắc kẹt giữa hư không với một động cơ nổ tung. Để tiếp tục mà không giải quyết vấn đề này có thể được xem là đại đột và thảm họa tiềm tàng nếu chúng ta bị phá vỡ hàng dặm từ bất kỳ sự giúp đỡ. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta bỏ qua ánh sáng? Thật ngu ngốc khi tiếp tục lái xe trong khi đèn cảnh báo màu đỏ đang bật trong một chiếc xe.

Tôi nghĩ về cảm giác tội lỗi như ánh sáng cảnh báo màu đỏ của tâm hồn. Cảm giác tội lỗi nặng trĩu trên bảng điều khiển của tâm hồn anh em. Đã đến lúc dừng lại và tự hỏi bản thân liệu mình có thực sự hiểu mọi thứ với Chúa về điều gì đó đã xảy ra nhiều năm trước không. Nó có phải là một cái gì đó liên tục xuất hiện trong tâm trí của anh em? Nếu có, có lẽ đó là vì anh em chưa bao giờ thực sự ăn năn và từ bỏ tội lỗi cụ thể đó. Nếu đó là một người tiếp tục đến với tâm trí, có thể có một vấn đề về sự tha thứ mà anh em cần phải giải quyết. Ngoài ra còn có một thứ như là cảm giác tội lỗi sai lầm mà kẻ thù đặt lên chúng ta, tức là buộc tội chúng ta về một điều gì đó mà chúng ta đã thành tâm mang đến cho Cha và thú nhận và từ bỏ. Anh em cần phải biết trong chính mình liệu đó là Chúa đối phó với mình, hay nếu đó là kẻ thù. Mạnh mẽ cho người đang nhắc nhở anh em về tội lỗi của mình là tự hỏi mình khi anh em cảm thấy có lỗi, liệu những suy nghĩ có đưa anh em đến với Chúa Kitô hay rời xa Chúa Kitô không? Nếu đó là kẻ thù đang lên án hoặc buộc tội anh em liên quan đến tội lỗi của mình, hãy cố gắng khiến anh em từ bỏ đức tin của mình hoàn toàn bằng cách chỉ ra tội lỗi của anh em theo cách buộc tội. Khi Chúa Thánh Thần kết án, Ngài luôn nhắc nhở chúng ta về việc cung cấp sự hy sinh của Chúa Kitô vì tội lỗi của chúng ta. Sám hối, và đôi khi phục hồi khi cần thiết, và từ bỏ tội lỗi của chúng ta, khôi phục mối quan hệ với Thiên Chúa.

Ân điển để che đậy tội lỗi của chúng ta

Câu hỏi 2) Tại sao anh em nghĩ rằng Chúa Giêsu cúi xuống và viết trong bụi? Anh em nghĩ Ngài đang viết gì?

Từ Hy Lạp được sử dụng trong Giăng 8: 6, *katagrapho*, nghĩa đen là “viết để chống lại”. Chúng ta không biết Ngài đã viết gì, nhưng có thể là Ngài cúi xuống và viết những tội lỗi của họ trên đất. Cũng có thể là Ngài tránh nhìn họ và đang dùng thời gian để Thánh Linh kết án họ về tội lỗi của họ. Cũng có thể trong lòng Ngài, Ngài đang cầu nguyện và xin Cha cho sự khôn ngoan cũng như phải làm gì.

Ở đây chúng ta thấy sự phụ thuộc hoàn toàn vào Chúa Cha. Chúng ta sẽ được khuyên làm như vậy khi bị áp lực. Nhiều người trong chúng ta quá bận rộn để dành thời gian lắng nghe Cha trong lúc căng thẳng. Bao nhiêu khoảnh khắc trôi qua, chúng ta không biết, nhưng chính quyền Do Thái đã tăng áp lực bằng cách thúc đẩy câu trả lời. Chúa Giêsu đứng dậy, nhìn xung quanh Ngài vào những người tố cáo đó và nói: **“Ai trong các người là người vô tội, hãy trước nhất ném đá vào người” (câu 7)**. Thật là một tuyên bố vô bom! Loại phản ứng này không phải là những gì họ đang mong đợi! Họ đã ở đó, đá sẵn sàng, hoặc ném vào người phụ nữ hoặc Chúa Giêsu vì dạy những điều trái pháp luật và thay vì có cơ hội ném đá một trong hai người, Chúa Giêsu lại cúi xuống đất và tiếp tục viết trên đất.

Chúa Kitô khôn ngoan đặt lại trách nhiệm cho các nhà lãnh đạo tôn giáo. Ngài nhắc nhở những người buộc tội người phụ nữ rằng các nhân chứng của hành động này nên **“Tay của các người chứng phải tra vào mình nó đầu hết, đừng làm cho nó chết, kể sau tay của cả dân sự. Như vậy, người sẽ cất kẻ hung ác khỏi giữa mình” (Phục truyền 17: 7)**.

Câu hỏi 3) Anh em nghĩ gì đã đi qua tâm trí của người phụ nữ khi cô ấy nghe những lời Chúa Christ? Tại sao những người lớn tuổi đầu tiên bắt đầu rời đi?

Tôi tự hỏi nếu người phụ nữ quay lưng về phía những người tố cáo mình và đứng chuẩn bị cho những viên đá đầu tiên bắt đầu đánh cô ấy. Thay vào đó, cô nghe thấy tiếng đá sau khi đá rơi xuống đất phía sau cho đến khi hoàn toàn im lặng trước đám đông người xem. Dần dần, có lẽ trong vài phút, mọi người buộc tội cô đã bỏ đá của họ và bỏ đi, bắt đầu với người lớn tuổi nhất. Tại sao hầu hết người cao tuổi rời sớm? Càng lớn tuổi, chúng ta càng khôn ngoan và càng có nhiều tội lỗi mà chúng ta phải chịu trách nhiệm. Tất cả chúng ta đã phạm sai lầm. Không ai trong chúng ta không có cảm giác tội lỗi như những gì chúng ta đã làm trong quá khứ. Trước hết phải lấy cây đũa khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt anh em mình được (Ma-thi-ơ 7: 3-5). Làm thế nào chúng ta có thể ném đá vào người khác khi tất cả chúng ta đã phạm tội?

Thật là một cảnh tượng này phải có đối với tất cả các tòa đền thờ, những người đã ở đó vì sự sùng bái buổi sáng của họ. Tại đây, họ không chỉ thấy Luật Môi-se nêu lên mà còn cả ân sủng và sự thật đến từ Đấng Christ. Kinh th Vi luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Giê-su Christ mà đến.ánh nói rằng, **“vì luật pháp được ban cho qua Môi-se; ân sủng và sự thật đến qua Chúa Giê-su Christ”**(Giăng 1:17). Sự bày tỏ lòng thương xót của Chúa nên khuyến khích mọi người trong chúng ta đã phạm tội. Có ân sủng để che đậy mọi tội lỗi. Nếu anh em đã từng dính líu đến hành vi vô đạo đức tình dục ngoài hôn nhân, hoặc đã từng ngoại tình, hoặc bất kỳ hành vi sai trái nào khác, thì có đủ ân sủng để che đậy tội lỗi của mình nếu anh em thành tâm sám hối, từ bỏ nó và tiếp nhận Người và công việc của Chúa Kitô thay mặt anh em.

Câu 4) Tại sao Thiên Chúa lại đặt một bản án cứng rắn như vậy về lãng nhãng và ngoại tình trong Cựu Ước? Có gì khác trong thời Tân Ước không? Anh em nghĩ sao?

Tân Ước khuyến khích người Thiên Chúa về sự thánh thiện và thanh khiết trong mọi sự. Sứ đồ Phao-lô tóm tắt tầm nhìn của Thiên Chúa về lối sống tình dục của chúng ta: **“Phạm những sự gian dâm, hoặc sự ô uế, hoặc sự tham lam, cũng chớ nên nói đến giữa anh em, theo như cách xứng đáng cho các thánh đồ. Chớ nói lời tục tĩu, chớ giễu cợt, chớ giả ngộ tầm phào, là những điều không đáng, nhưng thà cảm tạ ơn Chúa thì hơn”** (Ê-phê-sô 5: 3-4). Một số người có thể nói rằng các tiêu chuẩn của Thiên Chúa rất nghiêm ngặt Tuy nhiên, Chúa biết những gì tốt nhất cho con cái của Ngài và Ngài mong đợi sự vâng lời. Sự gian dâm là rất cá nhân đối với Thiên Chúa vì nó được liên kết với bản sắc của chúng ta trong Ngài. Tội lỗi tình dục là tội lỗi chống lại Thiên Chúa cũng như chống lại chính mình. Ở một nơi khác, Sứ đồ Phao-lô đã viết, **“thân thể chẳng phải vì sự dâm dục đâu, bèn là vì Chúa, và Chúa vì thân thể”** (1 Cô-rinh-tô 6:13). Do đó, việc chống lại bản chất cơ thể của chúng ta là trái với cơ thể của chúng ta.

Hành vi quan hệ tình dục, tức là, hai người trở thành một xác thịt, là thiêng liêng. Nó giống như sự kết hợp của chúng ta với Chúa Kitô. Sứ đồ Phao-lô giải thích cơ thể chúng ta là thành viên của Chúa Kitô như thế nào. Bằng cách hợp nhất cơ thể của chúng ta với ai đó để thỏa mãn tình dục ngoài giao ước hôn nhân, chúng ta phạm tội không chỉ chống lại Thiên Chúa mà còn cả người phối ngẫu của chúng ta (hiện tại hoặc tương lai), cá nhân mà chúng ta có liên quan và chính chúng ta. Thân xác của chúng ta là đền thờ cho Chúa.

Phao-lô tiếp tục nói:

Hãy tránh sự dâm dục. Mặc dầu người ta phạm tội gì, tội ấy còn là ngoài thân thể; nhưng kẻ buông mình vào sự dâm dục, thì phạm đến chính thân thể mình. Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà

anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? (1 Cô-rinh-tô 6:18-20).

Tất cả tội lỗi đều có hậu quả, nhưng sự gian dâm mang lại kết quả đặc biệt tai hại và Chúa muốn bảo vệ chúng ta khỏi nó. Một số ảnh hưởng của sự gian dâm bao gồm các điều sau:

1. Chúng ta làm Chúa đau buồn.
2. Linh hồn của chúng ta được liên kết về mặt tâm linh với người mà chúng ta có quan hệ tình dục (1 Cô-rinh-tô 6: 15-16).
3. Chúng ta dập tắt hoạt động của Chúa Thánh Thần trong cuộc sống của mình.
4. Mọi quan hệ của chúng ta với người phối ngẫu của mình bị tổn hại.
5. Ký ức của chúng ta chứa đầy hình ảnh tình dục cho sự cám dỗ trong tương lai.
6. Chúng ta có thể mắc một bệnh lây truyền qua đường tình dục.
7. Suy nghĩ của chúng ta bị tha hóa bởi sự ác (Rô-ma 8: 6).
8. Chúng ta mở cửa cho tất cả các loại nhàm lẫn.
9. Nếu em bé được thụ thai thì sao? Phải có trách nhiệm nuôi dạy đứa trẻ.

Thật là một cảnh tượng tuyệt đẹp phải có để xem và lắng nghe cuộc trò chuyện diễn ra giữa người đàn bà và Chúa Kitô. Người này đứng giữa đó và những lời nói ân cần phát ra từ môi Ngài, "**Hỡi mẹ kia, những kẻ cáo ngươi ở đâu? Không ai định tội ngươi sao?**" ¹¹Người thưa rằng: **Lạy Chúa, không ai hết. Đức Chúa Giê-su phán rằng: Ta cũng không định tội ngươi; hãy đi, đừng phạm tội nữa**" (Giăng 8: 10-11). Tôi không biết những từ đó có ý nghĩa gì với người phụ nữ, nhưng tôi biết ảnh hưởng của chúng đối với cuộc sống của tôi. Ôi, kỳ quan được tha thứ cho một tội lỗi! Tội lỗi của tôi đã phải chịu hình phạt của cái chết và cùng với đó, sự xa cách mãi mãi với Thiên Chúa, nhưng Thiên Chúa đã sai Con của Ngài đến để trả món nợ mà tôi nợ. Phao-lô viết về ân sủng bao trùm tội lỗi của chúng ta: "**Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta**" (Rô-ma 5: 8).

Chúa Kitô đã không coi thường hoặc bỏ qua tội lỗi của người phụ nữ. Ngài có thể trông chờ cái chết sắp xảy ra của Ngài trên thập tự giá và đối phó với người phụ nữ theo ân sủng bởi vì cái chết của Ngài là sự thay thế cho vị trí của người này, không chỉ cho người phụ nữ đó mà còn cho anh em và tôi. Ngài phán người phụ nữ hãy ra đi và để lại cuộc đời tội lỗi. Chúng ta không biết chuyện gì đã xảy ra với người này sau khi gặp Chúa Giê-su, nhưng chúng ta biết rằng trong tất cả mọi thứ, "**sự thương xót thắng sự đoán xét**" (Gia-cơ 2:13). Lời cầu nguyện của tôi là tất cả những ai đọc những lời này sẽ thấy lòng thương xót chiến thắng sự phán xét. Ngài chờ anh em hỏi, rằng anh em có thể nhận.

Cầu nguyện: Thưa Cha, cảm ơn vì lòng thương xót và ân sủng Cha đã thể hiện trong đoạn này không chỉ cho người phụ nữ đó mà còn cho mỗi chúng con nữa. Cảm ơn Ngài vì hy vọng chúng con có trong Ngài. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com